

ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ರೂಬರ್ತೊ ಕೆಸಾದ ಬರೆದ 'ಲೇಖಕ' ಎಂಬ ಕಥೆ. ಇದು ಪುಸ್ತಕ ಬರೆಯಹೊರಟವನ ಕಥೆ. ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹುಟ್ಟಿನ ಘಳಿಗೆಯ ಕುರಿತಾದ ಕಥನ ಅದು. ಈ ಕಥೆಯ ನಾಯಕನಿಗೆ ತಾನೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೃತಿ ರಚಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಆಸೆ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಮಾತಿನ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕಂಡದ್ದನ್ನು ಕಂಡ ಹಾಗೆ ಬರೆಯುವ ಟ್ರಾಪ್‌ಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಒಂದು ಥ್ರಿಲ್ಲರ್ ಥರ ಓದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಈ ಕಥೆ, ಕಥನಕ್ರಿಯೆಯ ಕುರಿತ ಆಳವಾದ ರೂಪಕವನ್ನು ತನ್ನೊಳಗೆ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆಯೇ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮತ್ತದೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವ ಬದುಕಿನ ಸಂಬಂಧಗಳ ಕುರಿತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಕಥೆಯ ನಾಯಕ ತಾನು ಬರೆಯಹೊರಟಿರುವ ಕಾದಂಬರಿಯ ನಾಯಕ ನಿಜದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಯಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಗಾಬರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮೂರನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ನಾಯಕನನ್ನು ಸಾಯಗೊಡಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ, ಅವನನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಹೋಗಿ ತಾನೇ ಸಾವಿಗೀಡಾಗುತ್ತಾನೆ. ಪಾತ್ರಗಳ ತಂಟೆಗೆ ಹೋದರೆ ಲೇಖಕನ ಗತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ತಮಾಷೆಯ ಅಷ್ಟೇ ಗಂಭೀರವೂ ಆದ ಉದಾಹರಣೆಯಂತಿದೆ.

ಈ ಸಂಕಲನದ ಕೊನೆಯ ಕಥೆ ಎಸ್. ದಿವಾಕರ್ ಅವರದು. ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿನ ಮೂಲ ಕನ್ನಡದ ಕಥೆ ಇದೊಂದೇ. 'ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ನನ್ನದೂ ಒಂದು ಕಥೆಯಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಾನು ಈ ಲೇಖಕರಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನ ಕಥೆಗಾರನೆಂದು ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಕಲನದ ಆಶಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಒಂದು ಕಥೆಯೂ ನನಗೆ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಕಥೆ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಬೇಕಾಯಿತು' ಎಂದು ದಿವಾಕರ್ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ಉಳಿದ ಕಥೆಗಳಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂದಿಲ್ಲದ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಸಂಕಲನದ ವಜನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ ಕಥೆ ಅವರು ಬರೆದ 'ಓದು'. ತಾನು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಮನೆಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲದ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಕಥೆ

ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಥೆಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಬರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳ, ಲೇಖಕರ ಉಲ್ಲೇಖ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆಯೇ ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಓದುತ್ಪಟುತ್ವ ಅವಳಿಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಮೂಡುವ ಒಂದು ಪಾತ್ರ, ಅವಳ ಓದುವ ರೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದು ವಾಸ್ತವವೋ, ಅವಾಸ್ತವವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಥೆಗಾರರು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಓದಿನ ಕುರಿತಾದ, ವಾಸ್ತವ- ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಬದುಕುಗಳ ಕುರಿತಾದ ಈ ಸಂಕಲನದ ಹಲವು ಕಥೆಗಳು ಎತ್ತುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೇ ಭಿನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದೊಂದು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಷ್ಟೇ ಆಗಿರದೆ, ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವಿವರಗಳ ಮೂಲಕ, ಒಂದೊಂದೇ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿದ ಕಟ್ಟಡದ ಹಾಗೆ ಗಾಢ ಅನುಭವವೂ ಆಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲ ಕಥೆಗಳೂ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಸಾರ್ಥಕತೆಯ ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅನುವಾದವೂ ಸೊಗಸಾಗಿದೆ. ಮೂಲ ಕಥೆಯನ್ನೇ ಮರೆಸಿ 'ಕನ್ನಡ'ದ್ದಾಗಿರುವ, ನಮ್ಮ ಓದುಗರಿಗೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದ ಅನುವಾದದ ದಾರಿ ದಿವಾಕರ್ ಅವರದಲ್ಲ. ಮೂಲದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು, ನಮ್ಮದಲ್ಲದ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಕೃತಿಗಳ ಮೂಲಕವೇ ನಮ್ಮ ಜಗತ್ತಿನೊಳಗನ್ನು ಬೆಳಗಲು ಬೇಕಾದ ಚೈತನ್ಯದ ಸೆಲೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ಅವರ ಈವರೆಗಿನ ಅನುವಾದದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅನ್ನವನ್ನು ನಮ್ಮದೇ ಆಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಅನ್ನದಿಂದ ಪಡೆದ ಚೈತನ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದೇ ಹೊಸ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಠಿಣ ದಾರಿ ಅದು. ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಕಥೆಗಳೂ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲಿನ ಒಂದೊಂದು ಕಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅನುವಾದದ ರೀತಿ, ವಾಕ್ಯರಚನೆ ಎಲ್ಲವೂ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದು. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ, ಎಲ್ಲ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ನೇಯಿರುವ ಒಂದು ದಾರವೆಂದರೆ ಅದು ದಿವಾಕರತನ.